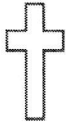

Sacerdos in Aeternum
(priester tot in eeuwigheid)

*Maar door de genade van God ben ik wat ik ben,
en Zijn genade aan mij is niet vergeefs geweest.
Ik heb harder gewerkt dan alle anderen,
niet ik, maar de genade van God met mij.
(1 Kor. 15, 10)*

Ter dankbare herinnering aan

Roy De Bie

Priester

Tot augustus 2005 kapelaan in Ubach over Worms,
Rimburg, Lauradorp en Abdissenbosch.
Vanaf augustus 2005 kapelaan in Maasbracht,
Brachterbeek, Linne en Stevensweert.

Roy werd geboren in Sittard op 8 september 1974. Op 5 juni 2004 werd hij priester gewijd in Roermond. In de bloei van zijn leven overleed hij in Maastricht op 26 februari 2007, gesterkt door het sacrament van de zieken. Na de uitvaartplechtigheid in de parochiekerk van de H. Gertrudis te Maasbracht werd hij ter ruste gelegd op het kerkhof in Guttecoven op 3 maart 2007.

Wij danken u voor uw gebed en steun bij het plotse overlijden van Roy.

Frans en Lies De Bie - Last
Ruud De Bie en Wilma Koolen

Roy had een mooie jeugd. Ouders die van hem hielden. Een broer om mee te spelen en te ravotten. Daarna kwam de school, waarin hij van een matige student uitgroeide tot een financieel accountant. Zijn toekomst leek verzekerd: een mooie baan, goed verdienen. Wat wil je nog meer?

Maar hij was er niet tevreden mee. Hij voelde zich getrokken tot een ander leven, met minder menselijke zekerheden, met minder tijd voor zichzelf. Het was God zelf die hem trok om zijn leven in dienst te stellen van Hem en Zijn Blijde Boodschap. Het betekende: opnieuw studeren. Maar het doel was het waard: priester worden, een "alter Christus" (een andere Christus) zijn, een goede herder voor anderen.

De dag van zijn wijding en zijn eerste H. Mis waren hoogtepunten. Nu kon hij zich volledig inzetten voor God en zijn Kerk. En dat deed hij iedere dag opnieuw, zeven dagen per week. Aandacht voor zieken en ouderen, voor jongeren en kinderen.

Hij was graag priester. Soms had hij wat heimwee naar het "Rijke Roomsche leven". Hij hield van de schoonheid van de liturgie, van mooie gewaden en van uitbundige zang en muziek. Maar hij was tegelijk ook heel nuchter en zag de geestelijke armoede van veel mensen in onze tijd. Er was werk in de Kerk! En dat werk pakte hij aan. Gesteund en geïnspireerd door de dagelijkse viering van de Eucharistie en het breviergebed ging hij aan de slag in de parochies waar hij werkzaam was. Hij schrok er niet voor terug om zich ook op dekenaal vlak in te zetten voor missie en huwelijksvoorbereiding.

Hij deed zijn werk met de glimlach en soms met een hartelijke schaterlach. Dat maakte hem op korte tijd bij veel mensen tot een geliefde priester. Des te harder trof ons het bericht van zijn plotse dood.

Moge zijn leven voor allen een voorbeeld en een inspiratie zijn.

Heer, geef hem de eeuwige rust.
En het eeuwig Licht verlichte hem!